

2011

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU
TRG HRVATSKIH BRANITELJATA
47000 KARLOVAC

12-396/14-GT

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA

Primljeno neposredno – preko pošte (obično - preporučeno) 11-10 20 22 god. u 1
primjeraka sa 1 priloga
Vistično stiglo poštom otvoreno – s oštećenim omotom
Priloga na poštu preporučeno dana 6. 10
20 22 god.
Plaćeno pristojba 1
Nedostaje pristojba Na broj: St-396/2017

KUPAC-OVRHOVODITELJ: B2 KAPITAL d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 41,
OIB: 57509775367

OVRŠENIK: ANTE ERCEGOVIĆ, Zagreb, Drage Gervaisa 14, OIB: 22821797156

ŽALBA

ovršenika protiv Rješenja Trgovačkog suda u
Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl. br: St-
396/2017 od dana 27.09.2022. godine

Naslovni sud donio je dana 27.09.2022. godine u stečajnom postupku koji se nad dužnikom AN-ER d.o.o. u stečaju vodi pod gornjim brojem Rješenje kojim je naložio ovršeniku da preda u posjed ovrhovoditelju- kupcu nekretnine koju koristi bez pravnog temelja na način da isprazni i preda nekretninu- stan 6 u prizemlju koji se sastoji od četiri i pol sobe i ostalih prostorija u površini od 111,01 čm s pripadajućom ostavom u površini od 1.32 čm, što sveukupno iznosi 112,33 čm, koji se stan nalazi u stambenoj zgradi Gervaisova 14, Zagreb, sagrađena na čest.br. 5367, upisan u zk.ul. 6382 poduložak 13634 knjiga PU Vrapče Novo, upisana u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, ZK Odjel Zagreb, te je radi ostvarenja navedene tražbine određena ovrha ispraznjenem i predajom nekretnine.

Dokaz: Rješenje Naslovnog suda od dana 27.09.2022. godine, broj gornji-
prileži u spisu.

Ovršenik ovim putem u otvorenom zakonskom roku izjavljuje žalbu protiv gore citiranog Rješenja iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava i to Odredaba čl. 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, kao i odredbe čl. 34. Ustava Republike Hrvatske.

Ovršenik ističe kako je tijekom predmetnog postupka, prvostupanjski sud zaključio da se ovršenik nekretninom- stanom koji je objekt ovrhe u ovom ovršnom postupku koristi bez pravnog temelja, što bi slijedom logike zaključivanja istog suda imalo značiti kako je ovršenik neovlašteni stanar u navedenom stanu. Navedenu okolnost, što proizlazi iz obrazloženja ovom žalbom pobijanog Rješenja o ovrsi, prvostupanjski sud je tumačio na način da s obzirom na pravni status ovršenika istom ne pripadaju nikakva prava već da isti ima isključivu obavezu bezuvjetno predati stan u posjed ovrhovoditelju kao kupcu.

Tom prilikom prvostupanjski sud je zanemario niz okolnosti i navoda istaknutih tijekom postupka, iz kojih proizlazi kako ovršenik u navedenom stanu živi kontinuirano već više od 25 godina, tijekom kojih je ostvario jaku, trajnu i stvarnu povezanost sa istim držači ga svojim domom u punom značenju navedenog pojma, posebice ukoliko se uzme u obzir kako ovršenik nema drugih nekretnina u vlasništvu, kao niti mogućnost stjecanja istih iz druge svoje imovine. Sve navedene okolnosti ovršenik je predočio stečajnom upravitelju stečajnog dužnika, te su prvostupanjskom sudu u trenutku donošenja ovdje pobijanog Rješenja o ovrsi bile poznate sve gore navedene okolnosti. Unatoč tomu prvostupanjski sud je donošenjem pobijanog Rješenja ovršeniku uskratio zaštitu osobnog i obiteljskog života, čime je isti doveden u socijalno i životno tešku situaciju, iako se radi o osobi koja je umirovljenik sa godišnjim prihodima od 52.000,00 kuna, narušenog zdravstvenog stanja i sa stopostotnim tjelesnim oštećenjem koje mu onemogućava bilo kakav dodatni rad u svrhu stjecanja prihoda, a isti nema nikakvih nekretnina u vlasništvu.

Dakle, iako iz podataka u spisu proizlazi da je ovrhovoditelj vlasnik predmetnog stana, što ovršenik nije nikada doveo u pitanje, te bi iz odredaba nacionalnog prava proizlazilo da ovršenik nema više pravo stanovati u predmetnom stanu, u konkretnom predmetu provedba ovrhe usmjerene na prisilno iseljenje ovršenika iz predmetnog stana u kojem živi od 1986. godine bi dovela do povrede prava na dom, što je protivno čl. 34. st. 1. u vezi čl. 16. Ustava Republike Hrvatske i čl. 8. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Prema čl. 34. Ustava dom je nepovrediv. Odredbom čl. 16. Ustava propisano je da se slobode i prava mogu ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi, te pravni poredak, javni moral i zdravlje, te da svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Prema čl. 8. Konvencije svatko ima pravo na poštovanje svoga privatnog i obiteljskog života, doma i dopisivanja, a javna vlast se neće miješati u ostvarivanje tog prava, osim u skladu sa zakonom i ako je u demokratskom društvu nužno radi interesa državne sigurnosti, javnog reda i mira, ili gospodarske dobrobiti zemlje, te radi sprječavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala ili radi zaštite prava i sloboda drugih.

Imajući u vidu gore navedne materijalnopravne odredbe, ovršenik ističe kako pojam dom u značenju kojim je određen u predmetnim materijalnopравnim odredbama, ne predstavlja pravni pojam pa time niti nije ovisan o definicijama navedenim u odredbama domicilnog materijalnog prava, među ostalim nije relevantno niti to ima li ili ne osoba koja se poziva na pravo na dom pravni temelj za njegovo korištenje, već se radi o pojmu u činjeničnom smislu.

Ovršenik smatra kako je tijekom trajanja predmetnog postupka iznio u komunikaciji primarno sa stečajnim upraviteljem ali i sa ovrhovoditeljem, pitanje svog prava na poštivanje doma kao i tvrdnje i okolnosti povezane s razmjernošću njegovog iseljenja, od toga da u stanu živi neprekidno od 1986. godine, da ga je svojim sredstvima uredio, da je plaćao.

Ovršenik napominje kako "dom" u smislu čl. 8. Konvencije nije ograničen na prostorije koje su u zakonitom posjedu ili koje su zakonito postavljene, kako to pogrešno zaključuje prvostupanjski sud, već je dom samostalan pojam koji ne ovisi o klasifikaciji po nacionalnom pravu pa predstavljaju li neke prostorije dom koji uživa zaštitu čl. 8. st. 1. Konvencije ovisit će o činjeničnim okolnostima i to o postojanju dovoljnih i trajnih veza s konkretnim mjestom i stoga pitanje treba li neke prostorije smatrati domom činjenično pitanje i ne ovisi o zakonitosti posjeda temeljem nacionalnog prava.

Ovršenik smatra kako se predmetni stan se može smatrati njegovim domom u smislu čl. 8. Konvencije, jer u istom neprekidno živi već preko 26 godina, ispočetka sa svojom obitelji pa je i nakon što je kćer u međuvremenu odselila a supruga preminula, u istom sam nastavio živjeti, da na adresi tog stana ima prijavljeno prebivalište neprekidno od 1987. godine, a niti iz drugih dostupnih očevidnika i podataka ne proizlazi da bi on imao neki drugi dom. Slijedom toga ovršenikje imao i ima dovoljne i trajne veze s predmetnim stanom da bi se isti mogao smatrati njegovim domom u smislu čl. 8. Konvencije.

Stoga ovršenik smatra da nalog za njegovo iseljenje sadržan u pobijanom Rješenju u ovrsi predstavlja u konkretnom slučaju miješanje u njegovo pravo na poštovanje njegovog doma te je prema tome prvostupanjski sud propustio utvrditi je li takvo miješanje razmjerno cilju koji se nastoji ostvariti te stoga nužno u demokratskom društvu. Sukladno tomu izostali su i razlozi u odnosu na mjerodavna načela sadržana u čl. 16. Ustava Republike Hrvatske i čl. 8. Konvencije neovisno o tome što ovršenik nesporno temeljem domaćih zakonskih propisa nema pravo stanovati u predmetnom stanu.

Dokaz: potvrda o visini dohotka i primitka ovršenika iz kojih je razvidno kolika su njegovi godišnji prihodi- preslika,
Rješenje o tjelesnom oštećenju za ovršenika iz kojeg je razvidno kako isti nije u mogućnosti radom ostvarivati dodatne prihode,
uvjerenje Katastra Grada Zagreba iz kojeg proizlazi kako ovršenik nije naveden u evidenciji upisa u katastarskom operatu,
službena potvrda ZK Odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu iz kojeg proizlazi kako ovršenik nije upisan kao vlasnik nekretnina na području nadležnosti navedenog suda- preslika.

Povodom svega u ovoj žalbi istaknutog ovršenik predlaže da Naslovni sud predmetnu žalbu dostavi Visokom trgovačkom sudu Repubike Hrvatske, a koji se pak sud moli da istu žalbu usvoji, te Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj : St-396/2017 od dana 27.09.2022. godine ukine.

Ovršenik:
Ante Ercegović

